

TAM TAM

MĚSÍČNÍK ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ V EXILU
ROČNÍK V. ČÍSLO 5

1978

Leden

KALENDÁŘ 1978

R Á D C E

Jednoho dne odvezl tatínek malého Honzíka na skautský tábor a tím to začalo. Vůdce tábora pravil: Půjdeš k Pablowi. Byl to o dvě hlavy větší kluk a byl rádcem družiny Orli. Protože byl Honzík nejmladší a nejmenší, rozhodl Pablo, že si ho vezme k sobě do stanu a dal mu hned přezdívkou: Cipísek. Nováček - Cipísek nevycházel zprvu z údivu, když viděl, že se tady nejlí z talířů, ale z ešusů, a že se po táboře neběhá v bačkorách, ale bosky. Pablo ukázal Cipískovi, jak se drží pila a jak se staví podsada. Ráno běhal Pablo v chladné rose v plavkách a volal na Cipíska: rychle do plavek, nebo tě hodíme do potoka! A Cipísek neměl ani čas uvažovat o tom, zda je venku zima. Pablo - milý, dobrý Pablo! Cipísek nikdy nezapomene na svou první hlídku... Pablo mu poradil, kterak se vyzbrojit, procházel se s ním setmělým táborem a ukazoval mu hvězdičky. Ke konci hlídky mu vtiskl do ruky baterku a hodinky a povídá: Zbytek už dohlídáš - a zmizel ve stanu.

Teď je Cipísek už velký kluk, skoro jako Pablo a ostatní mu většinou říkají Cipes. Je z něj zkušený skaut. Letos si bude stavět podsadu sám, vlastně s Robesem. Cipes a Robes je sehraná dvojice, pod jejich rukama pila a sekera vesele zpívají. Ovšem přidělí-li jim vůdce nováčky - pak se oba rozdělí a postarají se o nové brášky. Tak jako kdysi Pablo... Každopádně musí sebou Cipes hodit, byl by nerad, kdyby se stavba kuchyně musela obejít bez něho! Při ranní rozsvícení bude veliká švanda: Cipes připraví pro všechny šiškovou bitvu. Ti, kteří nepřijdou včas a v plavkách, budou "popraveni"! Hned na začátku tábora připraví Cipes s Robesem celodenní hru na lišku. Liška-Robes bude na poště psát lístky a Cipes zatím zaběhne do obchodu a nakoupí tajně něco, co nutně potřebuje pro ten den, až budou Orli kuchařit. To bude překvápko!

Cipes bude letos asi rádcem. Umí si ve všem poradit, umí žít v přírodě a pohybovat se v ní i při nepohodě. Hlavně však se umí postarat i o své kamarády, myslí na ně, na družinu, na oddíl. Se svou družinou uvaří pro celý tábor, postaví stožár nebo jídelnu, postará se o dřevo bez připomínek vůdce, ví, kde je jeho družiny zapotřebí. Je to spolehlivý brach. Ptáte se, kolik ulovil Cipes bobříků, kolik má odborek? Má-li první stupeň či tři orlí pera? Inu - to vám přesně nepovím. Určitě, ovšem, všelijaké odznáčky se skvějí na jeho košili. Ale ten nejcennější, nejvyšší ukrývá pod ní: tam bije srdce spolehlivého kamaráda a dobrého RÁDCE. Možná, že mu neříkají Cipes, ba, možná, že je to děvče. Je mezi vámi. Znáte ho?

Jaroslav Foglar

POD JUNÁCKOU VLAJKOU

A pak nastalo kouzelné jaro, kdy se štěstí k Devadesátce naklonilo docela.

Dodnes si to nečoveku představit ! Za jeden jediný jarní měsíc nám přišlo do oddílu osmnáct nováčků ! Jásal jsem radostí. Každý den jsem byl v klubovně na Letné /odtud z těch nováčků nebyl nikdo !/ a přetvořoval jsem Devadesátku na pořádný oddíl, jaký jsem si vždycky představoval.

Nebylo to snadné, nával byl příliš náhlý a musel jsem napnout všechny síly, aby ta náhlost Devadesátku nerozbila. Vždyť jsem neměl jediného pomocníka, nebyli družinovní řádcí, každý byl vlastně nováček, nezkušený.

Láďa Velebil se svým kamarádem Rudou Kachartem přivedl z Vršovic asi šest hochů, takže založili ve Vršovcích první družinu Tygrů. Láďa byl duší všeho podnikání ve Vršovcích, obíhal hochy, když přišla nějaká spěšná oddílová zpráva, chodil k rodičům a všelicos vysvětloval, prosil za hochy. Byl také celým svým jednáním vzorem i všem ostatním v našem oddíle.

Byla to opravdu naše vršovická pobočka, ta Tygrí Láďova družina. Láďa se hned zaučoval na družinového řádce. Práce s tím bylo moc. To se vám čnes, kdy je vše v Devadesátce tak zaběhané, ani nezdá. Byly to krásné a rušné doby zmrtvýchvstání Devadesátky.

Láďovo přátelství se Skukůnem neochablo, ani když Láďa už řídil svou družinu. Jeden bez druhého byli v klubovně nebo na výpravě jako bezručí.

Do té doby patří i první tábor na Vydří řádce. Jeden z nejkrásnějších táborů, které kdy náš oddílek zažil, zapadlý mezi lukami a lesy, v jihočeském kraji, líbezném a liduprázdném.

Každý den tady byl příběh sám pro sebe, barvitý a sluncem prozářený, rozsmátý a rozezpíváný.

Dopoledne byly hry, práce s obědem, odpoledne koupání nebo dlouhé toulky přes daleké kopce. A večery se prozpívaly na táborovém náměstíčku, oslepení a obouzleni požárem červánků až pozdě do tmy. A pak jsme se ještě vydali na protější kopec podívat se do usínajícího kraje, nu samoto v dálkách s červenými světélky, na tmící se loučky s rybníky lesy.

Pokračuje.

Erbovní pověsti

Vyprávěná nám sestřičkou Hana H. Křemáková.

O ZKRÍŽENÝCH VĚTVÍCH.

Před mnoha staletími - okolo roku 1000 byla v Čechách neklidná doba. Vlastní bratři vládnoucího rodu Přemyslovců: Boleslav, Jaromír a Oldřich mezi sebou bojovali o trůn. Každý z nich chtěl vládnout a nikdo nechtěl druhému ustoupit. Také jiný mocný rod - Vršovci by byli bývali rádi knížaty v české zemi, a když se nemohli vlády zmocnit přímo, rozeštvávali mezi sebou bratry Přemyslovce, nebo jim škodili tajně jinak. Nejvíce Kochan, který stál v čele mocného rodu Vršovců. Tehdy vládl právě v Čechách kníže Jaromír a ten měl dve lovcí. Jejich jména se zchovala v kronikách - byl to Hovora a Hřivec. Oba doprovázeli knížete při lovech, starali se o nahánění zvěře a o to, aby se nepytlačilo. Zatím však, co Hovora byl Jaromírovi věrný, Hřivec svou oddanost knížeti pouze předstíral. Patřil totiž k rodu Vršovců. Jednoho dne se rozhodl kníže Jaromír, že uspořádá nezříčí veliký lov. Oznámil svým lovcům, aby vše připravili. Té noci kněžna - žena Jaromírova špatně spala a ráno vyprávěla svému muži, že měla zlý sen. Zjevil se jí totiž sám svatý Jan Křtitel a varoval jí, aby Jaromír na lov nejezdil, jinak že se stane neštěstí. Kníže se však odradit nedal. Poručil Hovorovi zetroutit k výpědu a všichni vyrazili do lesů směrem k vrchu Velízu. Jaromír netušil, že zrádný Hřivec ho chce uvést do záhuby. Vybídnut, aby pomohl doštít postřelenou zvěř, pustil se za Hřivcem a brzy se oba ocitli daleko od ostatních až tam, kde byl les nejhustší. Náhle vyrazili z houští Vršovci, kteří zde čekali pod vedením Kochanovým, obklopili knížete, a ten, ačkoliv se bránil, podlehl přesile. Vršovci jej svlékli, přivázali na zem ke kůlům a přesakovali ho na svých koních. Konečně se dostal do blízkosti též Hovora, který věrně Jaromíra sledoval, a když viděl, že sám knížeti pomoci nemůže, obrátil se a ujížděl pro posilu. Jak rychle spěchal na Vyšehrad, tak pospíchal zpátky ve strachu o knížete, ani mu ostatní nestačili. Řekl jim jen, že zatroubí, až bude na místě, aby záchránci věděli, kterým směrem mají jet.

Mezitím přivázali Vršovci Jaromíra ke stromu a stříleli k němu šípy z luk. Nemířili ještě přímo, jen aby knížete potrápili a co nejvíce si prodloužili svou krutou zábavu. Vtom dorazil na mýtinu

Hovora. Okamžitě se k němu Vršovci vrhli a když poznali knížecího lovcího, chtěli ho oběsit, aby je neprozradil. Zvláště Hřivec, který měl strach, že vyjde najevo jeho zrada, nejvíce neléhal. Věrnému Hovorovi navlékli na krk oprátku - druhý konec uvázali na silnou větev dubu a chystali se, že ho oběsí. Hovora však prosil, aby mu před smrtí vyplnili poslední přání: že by si rád ještě naposledy třikrát zatroubil na svůj milovaný roh. Hřivec to nechťel povolit, ale ostatní si řekli: Co nám to udělá - beztak už za chvíli nebude mezi živými! A ořání mu vyplnili. Hovora zatroubil poprvé a začal se modlit. Modlil se velmi pomalu, neboť chtěl získat čas, aby záchranná družina mohla mezitím dojet. Hřivec však netrpělivě pobízel. I zatroubil Hovora podruhé. A stále nikdo nepřicházel. Asi si zmýlili cestu. Co potom? Zahyne on i kníže. Nezbylo než zatroubit potřetí. Ještě roh ani nedozněl, když se houštiny rozhrnuly a zachránci byli zde. Pustili se s Vršovci do boje, část jich pobili, část pochytili - mezi nimi i Hřivce. Jen Kochen unikl. Skryl se totiž chytře pod skálu, kde se zahrabal do listí, a proto si ho nikdo nevšiml. Zrádného Hřivce potrestali hned na místě: oběsili ho na téže dubu, na kterém chtěl on sám oběsit Hovora. Knížete osvobodili a vrátili se všichni na Vyšehrad. Jaromír pak dal na místě svého záchráněni vystavit kanličku, zasvěcenou sv. Janu Křtiteli a věrného Hovora povýšil do panského stavu. Od těch dob prý měl Hovora i jeho potomci na svém štítě zkřížené dubové osekáné větve, jak je vidíte na obrázku. Říkalo se jim tehdy ostrve/. Ale možná, že toto znamení bylo již starší a že je kníže pou. ze

potvrdil. Na starém hradišti Libušíně z 9. století, poblíž jiného stejně starého hradiště Dřevíc, odkryli nedávno vědci v bývalé bráně do kamene vyryté postavy jezdců. A první z nich měl na štítě i na praporci podobné znamení: dvě překřížené čáry - jako písmeno X. Jestli to bylo už tehdy toto znamení, nikdo neví. Ale jisté je, že někteří z rodu Hovorova si říkali odedávna "z Dřevíče". Dřevo znamenalo tehdy také strom. Jiní pak se psali z Dubé /podle dubu/, jiní z Lipé /podle lípy/, také ze Světlice i jinak. Říkalo se jim Hronovci nebo Ronovci, podle u nich oblíbeného jména Hron.

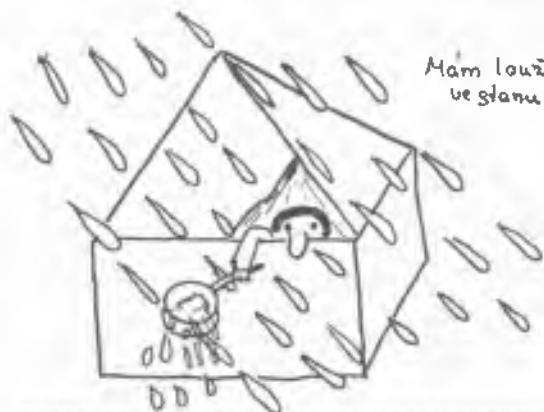
Také z tohoto rodu se proslavilo hodně mužů v našich dějinách - na příklad nejvyšší kancléř Českého království na počátku 14. století - pan Jindřich z Lipé. Prosluli svou statečností a hlavně věrností České zemi a jejímu panovníkovi - tak jako kdysi jejich dávný předek Hovora.

A abychom nezapomněli: větve jsou černé a štít zlatý.

Sestra Lída jezdila do nemocnice navštěvovat Daníka. Daník totiž: móóc pracoval, udělal si MOZOLY, mozoly se podebraly, chtěly být v suchu

Předřel jsem se!!

Mám louž ve stanu

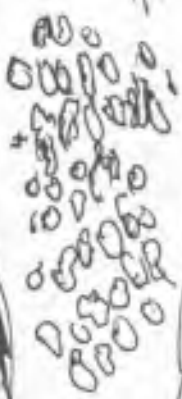
... zatímco na nás PRŠELO

Napsala a nakreslila
sestra JANEK

CO NÁS SPOJUJE

Přesvědčte se, zda jste nezapomněli nejtěžší kapitolu! Pište: Nad vrcholy vysokých hor kroužili orlí a v dálce štěkali šakali. Orly jsme rozeznali bystrým zrakem, šakaly bystrým sluchem. Je to správně? Je a není. Protože kde by se tu teď vzali orlí a šakali? S těmi orly a šakaly jsme si to vymysleli špatně. Měli jsme spíše říci: Moli nám prožrali šály. Kde se tu vzali moli? Asi jsme koupili šály i s moly. Víte, co jsou moli? Zeptejte se maminky! Určitě nemá moly v lásce. A teď se podívejte, proč jednou i a podruhé y? Na šňůrku uvažte 20 uzlů a za každou správnou odpověď rozvažte jeden uzel. Rozvážete všechny uzly?

Pozdrav bratru Janovi. Pozdrav bratrovi. A teď se třeba rozčílíte: tak jakpak, bratru nebo bratrovi? Inu, gramaticky by to bylo správně, kdybyste poslali pozdrav bratrovi Janovi, ale nebylo by to moc hezké. A proto si koncovku -ovi necháme jen na poslední slovo. Pošleme pozdrav kde komu: Jiříkovi, Mývalovi, Cvrčkovi, Kubovi, Novákovi, Karlovi, Pandovi i Pavlovi a panu učitelí Žákoví. Všimněte si: je to třetí pád a končí měkce. Dobře si to zapamatujte!

M R A K Y

Jáme si nestáhli z oblohy na stránky Tam-tamu poprvé. Již v II.roč-níku se jimi zabýval Stasa ve své Skautské praxi. Viděli jsme, že je důležité znát jejich tvary a názvy při předpovídání počasí. Dnes si je trochu zopakujeme a přidáme ještě jejich výšku.

To vše nám může být prospěšné při zdolávání stupňů skautské zdatnosti - tématický celek XVI. - Pozorování přírody :

vlčata : obě Stopy XVI/1
světlušky : 1. a 2.hvězda XVI/1
skauti a skautky : I.stupeň XVI/1, II.stupen - základy meteorologie + předpověď počasí.

V podstatě známy 4 základní formy mraků :

cirrus /řasa/
cumulus /kupa/
stratus /sloha/
nimbus.

Ostatní jsou vlastně jejich kombinace.

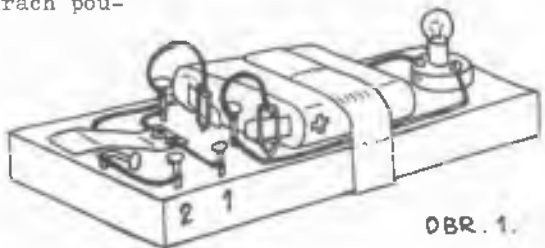
1. CIRRUS je složen z velmi malých ledových krystalků, podobně i
2. CIRROCUMULUS /drobné beránky/
3. CIRROSTRATUS připomíná mlhový závoj. Často bývá znamením blí-žícího se zhoršení počasí.
4. ALTOCUMULUS je z kapiček, ale i ledových krystalků. Jeho zvláštní forma altocumulus castellanus - beránky, věštívají bouřku.
5. V ALTOSTRATU se schová vše možné - krystalky, vodní i dešťové kapky, ba i vločky. Je rozložitý a nosívá déšť. Podobný, ale daleko mohutnější na výšku /až 3 km/ je
6. NIMBOSTRATUS, který nosívá vytrvalý déšť.
7. STRATOCUMULUS je nejčastější mrak. Spřecobuje místní srážky.
8. STRATUS je vytrvalý šedý mrak /vysoká mlha/. Přinášívá mrholení.
9. CUMULUS je fešák mezi mraky. Proměňuje se za hezkého počasí. Jasně se ale vytáhne na
10. CUMULONIMBUS, je tu bouřka, blesky nebo i kroupy.

HLÁSEK, dětská příloha věstníku naší misie v Německu "Hlas sv.Cy-rila a Metoda" má pravidelnou skautskou hlídku. Dovídáme se tam na př.o účasti našich skautů na "Mši národů" v mnichovském domě, řídí ji ženě kard.Ratzingerem. Píše o tom též římský Nový život : "... za praporem, který nesl praporečník v orelském, provázený sokolkou v sokolském kroji, šli skauti, kteří nesli tabulku s označením ná-ší národností ..."

V UPĚLÁTKO

Od pradávna se člověk zabýval akustickým a optickým předáváním zpráv. V pátém století před Kristem hlásili Řekové dobytí Troje do 400 km vzdáleného města Argosu světelnými signály, předávanými z ostrova k ostrovu pomocí fakulí, od hlídkové věže k věži, přes celou říši. Později předávali zprávy Holanďané natáčením křídel u větrných mlýnů. /Stejně tak činili holanďští odbojáři v II. světové válce!/ Domorodé kmeny v Africe používali "bubnovou řeč", kterou pomocí tam-tamů předávali zprávy z Kahíry až do Johannesburgu - tedy přes celý africký kontinent. Indiáni v Jižní Americe pomocí slunečních paprsků, které odrážely skleněné láhve, předávali krátké a dlouhé světelné signály. Na stejném principu sestrojil Angličan Henry Mance v roce 1875 přístroj zvaný heliograf. Koloniální vojska se pomocí tohoto heliografu "domlouvala" v západní Africe až na vzdálenosti 150 km dlouhé. V roce 1791 sestrojil francouzský inženýr Claude Chappe ukazovací telegraf, později nazvaný semafor. Přístroj sestával z tyče, na jejím vrcholu byla upevněna třídílná tyč. Tyto tři díly, dle nastavení, označovaly jednotlivá písmena abecedy. Pomocí tohoto přístroje bylo možno přijmout v Paříži vyslané písmeno za 20 min. v Toulonu /vzdálenost 800 kilometrů!/. U železnice se dodnes používá semaforu. V roce 1857 vynalezl Američan Samuel Finley Breese Morse /nar. 27. 4. 1791 v Charlestonu, zemřel 2. 4. 1872 v New Yorku/, dle něj nazvanou Morseovu abecedu. Morsee spolupracoval také při objevu bezdrátové telegrafie. Při našich hrách pou-

žíváme také Morseovy abecedy; buď pomocí vlajek, nebo píšťalek. Abychom tuto abecedu dokonale ovládali, sestrojíme si telegrafické aparát. Celá konstrukce je velice jednoduchá. Potřebujeme

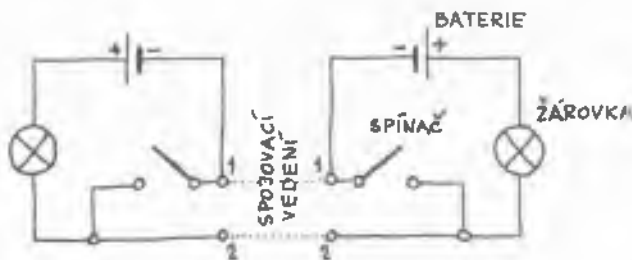

OBR. 1.

k tomu prkénko asi 8 x 16 cm veliké a 1 až 2 cm silné, plochou baterii /4,5V/, žárovečku do kapesní svítilny /3,5 + 4,5V/, objímku pro tuto žárovečku, 5 ks hřebíčků 2 + 3cm dlouhé, kousek plechu /na př. z konzervy/ o rozměrech 2 x 4 cm, izolovaný drát, 2 ks kancelářských sponek, 4 ks malých šroubků do dřeva. Pro pro-

pojení několika aparátů izolovaný zvonkový drát. Postup práce: Pomocí šroubků připevníme objímku žárovečky na prkénko. Baterii připevníme pomocí lepící pásky nebo gumy. Pozor na póly baterie - minus pól je dlouhý vývod, plus pól je krátký vývod. 4 hřebíčky nám slouží jako spojovací body a připoje na bateriové póly. K vy-

střížení plechového pásku z konzervy nám poslouží nůžky na plech nebo staré nůžky na papír. Ostré hrany upravíme pomocí smirkového papíru. Jeden ohnutý hřebík /nebo šrou-

OB. 2

bek do dřeva/ slouží jako kontakt, na který bude později přitlačován plechový pásek. Tento ohneme do tvaru, jak vidíme na obrázku č. 1 a připevníme jej pomocí šroubků. Otvory nejlépe uděláme proražením hřebíkem. Nyní spojíme pomocí drátu jednotlivé spojovací body. Toto provedeme těsným omotáním 2 až 3 x kolem těchto bodů - hřebíků, př. kolem kancelářských sponek. Na drátech na koncích předem ale odstraníme izolaci. Pokud máme možnost tyto spoje proletovat, budou tyto lépe provedené. Nyní spojíme několik těchto přístrojů dohromady a můžeme začít s vysíláním. Obr. č. 2 nám přehledně ukazuje celé elektrické propojení. Na táborech jistě tyto přístroje najdou uplatnění nejen při hrách, ale i při telegrafování ze stanu do stanu.

.../-./-./.../-.

U P O M Í N K A

Milí čtenáři, v říjnovém čísle Tam-tamu jste dostali složenky na zaplacení předplatného pro ročník 77/78. Mnozí zaplatili, někteří z vás však zapomněli. Těm, kteří zapomněli včas vyrovnat předplatné, přikládáme k tomuto číslu znovu složenku - jako upomínku a prosíme o zaplacení do 10. února 1978. S těmi, kteří do tohoto termínu nezaplatí se tímto číslem loučíme.

Protože se devisové kursy změnily, činí předplatné nyní pro čtenáře ze Švýcarska 14,- Franků, z ostatní Evropy 16,-DM a pro čtenáře ze zámoří 10 Dolarů.

Jakým způsobem je možno předplatné uhradit se dočtete podrobně v čísle 2. /říjen 1977/ na str. 11.

Vaše administrace

Hry na celý život.

Už jste se naučili čtyřem hrám, které můžete hrát celý život, ještě v penzi. Navíc se tyto hry dají všelijak navzájem kombinovat. Na příklad: Půjdete zimní přírodou, nasbíráte barevné listí a doma z něj nalepíte na čtvrtku papíru obrázek. Zarámujete /březovou kůrou/ a darujete mamince. Lístky, které měly zetlít, byly zachráněny a zdobí byt - to je jedna hra; vy jste jejich krásu objevili za pomoci kouzelných brýlí - to je druhá hra; zhotovili jste předmět, který se jinak kupuje v obchodě - třetí hra; darovali jste mamince výrobek vlastních rukou - čtvrtá hra. A tak můžete pokračovat: pro tatínka těžítko na stůl z krásného kamene, bráškově vyřežete lodičku z kůry, sestřičce panenku z odstřížků, sobě stoličku z pařezu... A tak si můžete hrát stále a stále. Jenže - tak jednoduché to zase není, já vím. Chcete jít podzimní přírodou, ale právě je všechno pod sněhem; chtělo by se vám vyřezávat, ale musíte psát úkoly; Chtěli byste cosi zhotovit - a nevíte jak do toho; nebo se plní kuráže pustíte do díla, ale ono se vám nepodaří. I to se stává! Nuže - naučím vás ještě páté hře. Ale k tomu si musíte poslechnout starý příběh.

Kdysi dávno žilo v Americe děvčátko, říkali jí Pollyanna. A ta si toužebně přála mít panenku. Jenže tatínek byl chudý misionář - sotva sehnal peníze na obživu. Jedinou nadějí, jak panenku získat, byla misionářská bedna. V té posílali zámožnější věřící odložené předměty denní potřeby do vzdálených misí. Určitě nějakou holčičku její panenka omrzela a pošle jí Pollyanně v bedně! Dychtivě a plná naděje rozbalovala Pollyanna bednu. Ne, nebyla tam panenka - byly tam - berle. A tehdy řekl tatínek holčičce: Podívej se, všechno má svou dobrou stránku: nejme my vlastně šťastní, že ty berle nepotřebujeme? A od té doby hrála Pollyanna tu "hru radosti". Na všem a stále se snažila nalézt nějakou dobrou stránku, až se jí to stalo zvykem. Ačkoliv jí v životě potkávaly samé trampoty, vyzářoval z ní přímo nakažlivý optimismus. Lidé jí říkali: Ty jsi stále něčemu ráda! A ona odpovídala: Inu ovšem, to je přeci ta hra! A kluci stejně jako holky, ba, dospělí, staří i mladí, učili se od Pollyanny její optimistické hře. A protože "skaut je veselý myslí", bude se vám tahle hra jistě velmi líbit a hodit. Někdy je to ovšem zpropadeně těžké, vymyslet něco, čemu by byl člověk rád. Pollyanně to dalo občas tuze mnoho přemýšlení, ačkoliv měla veliký cvik. Ale čím je to těžší, tím je to hezčí, dodávala Pollyanna vždy nakonec. A to si dobře pamatujte, až se budete učit té "hře radosti"!

SQUAW - ZACHRÁNKYNĚ.

Indiáni říkají squaw ženě, matce, sestře i přítelkyni. To ale znáte z Vinettoua. Indiáni měli spoustu základních pravidel pro svůj tuhý život. Třeba: "Zanech wigwam jak jsi ho našel". To znamená uklizený, s připravenou trochou suchého dříví, loučí na rozdělání ohně a světla, trochou vody a kukuřičné placky. My si uděláme vlastníma rukama Zachránkyni pro případ, že náš wigwam bude rozkotán - ten na táboře, nebo náš wigwam-byt ve městě. Naše Zachránkyně je vařečka 33cm dlouhá. Odměříme od horního oblouku vypoukliny 13cm a tam navineme z proužku staré látky či mulu pevnou bambuli asi 5 cm silnou a zašijeme jí. Na vypouklou část vařečky namalujeme Zachránkyni oči a ústa, taky čelenku, nalepíme vlásky ze zbytku vlny. Ušijeme zástěrku z odstřižku, 10cm vysokou a 30cm širokou, zaobroubíme a kolem dokola našijeme na zástěrku kapsičky, 4 nebo více. V jedné má naše Zachránkyně zápalky, ve druhé svíčku, ve třetí klíčky nebo důležitou adresu či telefonní číslo, ve čtvrté to, co vás napadne, že byste nutně potřebovali, až přijдете do pustého tábořiště nebo do bytu a najdete ho vytopený vodou, nebo s poruchou světla či telefonu. Zachránkyni snadno i v nepřehledné katastrofě nahmatáte. Dejte jí pevné místo. Bude tam na vás obětavě čekat a taky vám ozdobí stan nebo byt.

Máš silnou vůli?

Jednou jsme zkoušeli silnou vůli. Měli jsme si koupit sešit a zapisovat si každičký den, byť to byla jediná věta, své zážitky. Nevím, zda se ti to podařilo, ale zopakuj si tu zkoušku! Pro změnu se pokoušej každý den zapsat svůj dobrý skutek. Zaznamenej, i když se ti ten den žádný nepovede - zítra budou zato dva či tři - hlavní je, abys po dobu jednoho měsíce sledoval písemně své dobré skutky. A i kdyby se ti klížily oči sebevíc, nevynech ani den!

HOLNDSKÁ OBLASTNÍ SCHŮZKA bude v sobotu 25. února 1978 ve 12hod. ve skautské klubovně Geuzenů v Alkmáru. Program : informace o táboře, příprava družiny na Exiloree 78, skautská praxe, zpěv, kulturní vložka z mateřštiny, hry a moře legrace.
ODDĚL HOLNDSKO-JIK loná pravidelné oddálovky v přibližně měsíčních intervalech.

Milí čtenáři,

Tam-tam dostal k vánocům a k Novému roku zase několik milých přání. Redakce z nich má radost a srdečně je opětuje. Potěšil nás lístek od B.D. z Rakouska, od Spojky ze Švédska, ještě více pozdravy dvou vůdců z vlasti, ale nejvíce veršované přání od "rbů z Kanady :

Tam-tam velmi rádi čteme,
tu a tam ho půjčujeme,
staří lidé rádi čtou
o tom, co dnes mladí dokážou.

Obrátíme první list
a můžeme hnedle číst,
zašlých časů vzpomínáme,
použit se rádi dáme.

Zda-ly tvrdé, zda-li měkké ?
to nás mrzí velice.

Taky někdy zapomnem,
v našem českém jazyce.

Pať jdou stránky veselé,
jak zvědává celnice
hledali v té krabici -
Ser-tam má své přátele !

A nalonec písnička !
Stará pravda, jak se říká :
zpěvem k srdci, srdcem k vlasti,
slova T.G. Masaryka.

Přejeme vám hodně zdraví,
bratři skauti, kamarádi !
Z Kanady vás zdravíme,
často na vás myslíme.

VÝSLEDKY SOUPEŘE BADENSKÉHO ODDÍLU :

S velkým náskokem zvítězila

1. VOVA z odd.Německo-střed. Zaslala skautské heslo "Buď připraven" v 52 jazycích !
2. PÍRKO, III.odd.Bern 22
3. ANDREA z Heidelbergu 19
4. a 5. MICHAL z Tjeliých šípů, Schwerzwald a po 18
KEJVADLO, I.odd.Baden
6. JUDITH P. Německo-jih 17
7. MÝVAL, obl.Holandsko 15
8. BYSTRUŠKA , II.odd.Curych 8

Doslovný překlad českého znění hesla nemusí vždy odpovídat heslu té které země. Takové případy Jestřáb neuvínil, i když byly mluvnicky správné. Např.

Sei bereit	místo správného	Allzeit bereit
Ever ready		Be Prepared
Siete pronti		Sei preparato
Będz przystykowany		Czuwai.

Vova dostala z Badenu skautskou čjku, ostatní ceny - skautské příručky, písně, kazetu, kalendář atd.věnovala redakce Tam-tamu.

SKAUTSKÉ ODZNAKY

Dnes zakončujeme odznaky z doby první republiky. Těch organizací bylo doleho víc. Každá ze někdo z pamětníků si na některou vzpomene nebo dokonce ví něco o jejím odznaku. Takovou informaci by

čestřáb rád uvítal a serií odznaků doplnil.

Slibový odznak českých a slovenských skautů
v exilu.

Vydání 1973

SROVNÁNÍ POČTU OBYVATEL „KOZLOHŮ ČESKOSLOVENSKA se zeměmi, do kterých chodí lan-tam, což byl ukol naší zeměpisné soutěže, velmi pečlivě vypracovali Bystruška/II.odd.curych/ a Kejvadlo /I.odd.Vačen/. Posíláme jim odměnu.

KARLJAN ZBYNĚK LUDVÍK, generální agent pojišťovny Helvetia ve Frankfurtu pořádá dne 11.května již 11.společenský ples, jehož výtěžek připadne stejně jako loni, ve prospěch naší skautské exilové organizace. Za to mu patří náš dík. Letos přijedou na předtančení skautů ze Švýcar v našich národních krojích.

Uzávěrka číselného čísla je v pátek, dne 3.2.78

Redakční kruh Tam-tamu : Cookie,Pirátko a spol.

Předplatné činí pro čtenáře z CH Fr 14,-, z ostatní Evropy DM 16,-

Bankovní spojení :

ze zámoří \$ 10,-

Schweizerische Volksbank Murten,Konto 30/10771/33 - Tschechoslowackische Pfadfinder. Postscheckkonto banky 17-988 Fribourg /Schweiz/.

Čtenáři z Německa mohou použít též konta v BRD :

Rüsselsheimer Volksbank,BLZ 500 930 00 , 6090 Rüsselsheim,

Kto.Nr.200845.02 Tschechoslowackische Pfadfinder i.d.BRD.

Postretouren an :

Postfach 295

CH-8021 Zürich 1

Verband der

Tschechoslowakischen

Pfadfinder in der Schweiz.

POCHOD HAVRÁNAT ^{DV}

(jako TLUČE DUBENÍČEK)

1. Máma peče buchty, chystá koláče,
my se veselíme, jí je do pláče:
že budeme venku spávat,
v noci hlídat, časné vstávat,
že nám bude zle, že nám bude zle.
2. Nestrachuj se máti, já se neztratím,
po táboře zdrav se k tobě navrátím,
v stanech budem tvrdě spávat,
rádi hlídat, chutě vstávat,
nebude nám zle !
3. Kdo ti, milý synku, kdo ti uvaří?
My jsme, milá máti, všichni kuchaři!
Hojnost všeho uvaříme,
občas něco připálíme,
to však nevadí!
4. V horách, milý synku, není lékaře.
Skauti, milá máti, radš maj pekaře.
Slunce, vzduch a atletika,
to je naše apatyka,
ta nás vyléčí!
5. Táta se mi směje, at jen zkusím svět,
až prý pojím buchty, že se vrátím spět;
dobrácky pak vydá tašku,
tu máš nákej krejcar, Vašku,
tu máš na cestu.
6. Na zádech mám ranec, v ranci buchtičky,
zdá se mi, že ten svět můj je celičký,
hory, doly, lesy v dáli
jakoby se na mne směly,
Vítej synečku!
7. V táboře již stojí bílých stand řad.
Z lesa vane mírný pocvečerní chlad.
Kolem ohně plno jasu,
plno smíchu, plno hlasů:
Zdráv buď, tábor náš!

